

UZASADNIENIE

W pozwie z 26 września 2016 roku, skierowanym przeciwko G. C. powód A. P. domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z 15 listopada 2003 roku, XVIII Nic (...), opatrzonego klauzulą wykonalności. Powód powołał się na przedawnienie zasądzonej należności

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie kosztów postępowania. Pozwany podniósł, że postanowieniem z dnia 15 lipca 2005r. już wcześniej została umorzona egzekucja, a więc nie było możliwe uprawomocnienie się w/w umorzenia przed 24 lipca 2005r. Tym samym nie minęło 10 lat pomiędzy uprawomocnieniem się postanowienia o umorzeniu a ponownym wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjne.

W piśmie z dnia 5 kwietnia 2017r. powód wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w części dotyczącej odsetek od sumy głównej. W pozostałym zakresie cofnął powództwo.

W Piśmie z dnia 28 sierpnia 2017r. powód odwołał cofnięcie powództwa w części.

Wyrokiem z dnia 12 września 2017r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 listopada 2003r. Sądu rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie XVIII Nic (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 5 stycznia 2004r. w zakresie zasądzonych odsetek ustawowych od kwoty 4000 zł za okres od dnia 16 lipca 2005r. do 24 lipca 2012r. W pozostałym zakresie Sąd I instancji oddalił powództwo, natomiast szczegółowe rozliczenie kosztów postępowania pozostawił referendarzowi sądowemu, przy zastosowaniu zasady stosunkowego rozdzielania kosztów i przyjęciu, że powód wygrał sprawę w ok. 34 %.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia w części oddalającej powództwo wniósł powód.

Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu:

1.naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik sprawy, w postaci:

a. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie przez sąd I instancji granicy swobodnej oceny dowodów i uznanie, że ponownym wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 24 lipca 2015r. pozwany skutecznie przerwał bieg terminu przedawnienia roszczeń stwierdzonych tytułem wykonawczym – nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 listopada 2003r. wydanym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie o sygnaturze XVIII Nic 3383/03 zaopatrzonym w klauzulę wykonalności postanowieni Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 5 stycznia 2004r., podczas gdy pozwany nie udowodnił w żaden sposób ani faktu wydania przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi A. K. (1) postanowienia z dnia 15 Lipca 2005r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego o sygn. akt Km 14/07, ani też faktu uprawomocnienia się tego postanowienia już po dniu 24 lipca 2005r., w konsekwencji, czego pozwany nie udowodnił, że do dnia 24 lipca 2015r. nie upłynął 10 letni termin przedawnienia roszczeń stwierdzonych tym tytułem wykonawczym, a tym samym pozwany nie udowodnił, że w dniu 24 lipca 2015r. skutecznie przerwał bieg terminu przedawnienia;

b. nieuwzględnienie powództwa w całości, podczas gdy pozbawiając w pkt 1 sentencji zaskarżonego wyroku wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego w zakresie odsetek ustawowych za okres od dnia 16 lipca 2005r. do dnia 24 lipca 2012r. Sąd I instancji wyraźnie przyznał, że początek biegu terminu przedawnienia należy liczyć od dnia 16 lipca 2005r., a tym samym w dniu 16 lipca 2015r. upłynął 10 – letni termin przedawnienia roszczeń;

2.naruszenie przepisów prawa materialnego mające istotny wpływ na wynik sprawy w postaci:

art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. poprzez jego wadliwe zastosowanie i uznanie, że pozwany udowodnił fakty, z których wywodzi skutki prawne, a więc że ponownym wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 24 lipca 2015r. pozwany skutecznie przerwał bieg terminu przedawnienia roszczeń stwierdzonych tytułem wykonawczym, podczas gdy pozwany nie udowodnił w żaden sposób ani faktu wydania przez komornika postanowienia z dnia 15 lipca 2005r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt Km 14/07, ani faktu uprawomocnienia się tego postanowienia po dniu 24 lipca 2005r., w konsekwencji, czego pozwany nie udowodnił, że do dnia 24 lipca 2015r. nie upłynął 10 letni termin przedawnienia roszczeń stwierdzonych tytułem wykonawczym, a tym samym pozwany nie udowodnił, że w dniu 24 lipca 2015r. skutecznie przerwał bieg terminu przedawnienia;

a. art. 117 § 2 K.c. w zw. z art. 125 § 1 k.c. poprzez jego wadliwe zastosowanie i uznanie za nieskuteczny podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia w całości roszczeń;

c. art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 125 § 1 k.c. poprzez jego wadliwe zastosowanie, i przyjęcie, że pozwany w dniu 24 lipca 2015r. skutecznie przerwał bieg terminu przedawnienia roszczeń.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie żądania pozwu w całości ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew zarzutom skarżącego podniesionym w apelacji, Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, znajdujących pełne oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i trafnie określił konsekwencje prawne z nich wynikające. Ustalenia stanu faktycznego poczynione przez Sąd I instancji Sąd Okręgowy przyjmuje za własne bez konieczności ponownego ich przytaczania.

Wbrew zarzutom skarżącego podniesiony w apelacji, Sąd I instancji nie naruszył art. 233 § 1 k.p.c., bowiem ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji jest swobodna, lecz na pewni nie dowolna, nie jest sprzeczna się z zasadami doświadczenia życiowego, czy logicznego rozumowania.

Jak wynika z pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi A. K. (2) z dnia 21 lutego 2017r. postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 17/04 prowadzone przeciwko powodowi zostało umorzone w trybie art. 824 k.p.c. w dniu 15 lipca 2005r. Komornik nie wskazał daty uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

Stosownie do art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, w latach 2004 – 2005 toczyło się postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 17 /04 skierowane przeciwko powodowi z wniosku pozwanego. W sprawie tej doszło do zajęcia nieruchomości powoda i obwieszczenia o jej licytacji (dokumenty –k. 31-41).Skoro jest okolicznością udowodnioną, że toczyło się postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 17/ 04 skierowane przeciwko powodowi, to na powiedzie ciążył obowiązek udowodnienia daty, w której uprawomocniło się postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie Km 17/04, bowiem dopiero od daty uprawomocnienia się tego postanowienia rozpoczął bieg terminu przedawnienia wykonalności. Powód w ogóle nie wypowiedział się czy i w jakiej dacie otrzymał odpis postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, zatem to powód nie udowodnił, że postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania uprawomocniło się przed 25 lipca 2005r. Gdyby hipotetycznie nie doszło do uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania w sprawie Km 17/04 , bieg terminu przedawnienia wykonalności tytułu wykonawczego w ogóle by się nie rozpoczął. Pozwany w rozpoznawanej sprawie wykazał, że przerwał bieg terminu przedawnienia wykonalności tytułu wykonawczego poprzez wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km

17/04, pozwany twierdził, że postanowienie o umorzeniu postępowania uprawomocniło się po 25 lipca 2005r., natomiast powód powinien udowodnić, że postanowienie to uprawomocniło się w innej dacie, a tym samym, że bieg terminu przedawnienia wykonalności rozpoczął się wcześniej niż wskazuje to pozwany.

W tym stanie rzeczy brak jest jakiegokolwiek podsatwy do stawiania przez powoda zarzutu Sądowi I instancji, że wadliwie przyjął uprawomocnienie się postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 17/04 na dzień 25 lipca 2005r.

W istocie, Sąd I instancji w sposób błędny pozbawił tytuł wykonawczy wykonalności w zakresie zasądzonych odsetek od dnia 16 lipca 2005r., podczas gdy w świetle rozważań poczynionych przez Sąd I instancji należało pozbawić tytuł wykonalności w tym zakresie od dnia 25 lipca 2005r., jednakże Sąd Okręgowy związany jest granicami zaskarżenia i nie może orzec na niekorzyść skarżącego.

W świetle powyższych rozważań, całkowicie bezzasadne są zarzuty prawa materialnego stawiane przez skarżącego w szczególności zarzut naruszenia art. 117 § 2 k.c., art. 123 § 1 pkt 1 k.c. i art. 125 § 1 k.c.

Pozwany wszczynając w dniu 24 lipca 2015r. postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 2052/15 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi A. K. (3), ponownie przerwał bieg terminu przedawnienia wykonalności tytułu wykonawczego.

W tym stanie rzeczy brak było podstaw do uwzględnienia żądania pozwu w całości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. § 2 pkt. 4 w zw. z § 10 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. Z 2016r. poz.1667).